

Мечката се съгласила и въ гората се скрила. А бабата отъ дрѣна слиза и тичешкомъ си отишла у дома. Па сварила за момиченцата ошафъ, та се наядли и двѣнkitѣ на баба отъ дрѣнkitѣ.

Слѣдъ туй всички се сговорили и вратата яко затворили, съ губерката ги подпрѣли; игла чорапна за заключалка наврѣли. Тогавъ помели, послали, лѣгнали, сладко заспали. Но ето, по срѣдъ нощъ мечката на портата затропала, прѣскочила я, въ двора влѣзнала, на вратата захлопала и на баба заговорила: „Дай ми, бабо, дрѣнkitѣ; я момиченцата двѣнkitѣ!

Баба взела всѣкакъ да я хука: „Махни се, мечко отъ тука! — Мекушка си е меко послала, Твѣрдушка е сладко заспала“...

А мечката ѝ отврѣща: „Защо ме пѣдишъ, бабо, отъ своята кѣша гладна? Знаешъ ли въ гората какъ ми се падна? Щѣхъ съ твоето старо месце да напѣлна моята гушка, но ти ми обрече Мекушка!...“

Бабата се люто разсърдила и на мечката се заканила: „Като зема сега пушката, ще ти пробия гушката!

Стояла мечката, рѣмжала, па се сѣтила, че баба я е надхитрила, затова, щомъ пропѣлъ пѣтела, мечката кѣмъ гората отлетѣла...

Съобщава: П. Деведжиевъ.

